

תקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו-1976¹

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4(ב) לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרה

1. בתקנות אלה, "הסכום המקסימלי" - הסכום המקסימלי שנקבע בסעיף 4(א)(2) לחוק או כפי שהוא הוגדל, צמוד למדד המחירים לצרכן.

חישוב הפיצויים

2. (א) בכפוף לאמור בתקנה 3, סכום הפיצויים יהיה סך הכל של אלה:

(1) שני פרומיל מן הסכום המקסימלי כפול מספר הימים שבו היה הניזוק מאושפז בבית חולים, במוסד לטיפול בחולים או בנכים בשל התאונה;

(2) אחוז אחד מן הסכום המקסימלי כפול אחוזי הנכות לצמיתות שנגרמה לניזוק כתוצאה מן התאונה; לענין זה, "אחוזי הנכות" - כפי שנקבעו בהתאם למבחנים שבתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגות נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956.

(ב) לא היה הנפגע זכאי לפיצוי לפי תקנת משנה (א) או שסבל נזק שאינו נזק ממון שאינו מכוסה על-ידי אותה תקנה, יהיה סכום הפיצויים, הסכום שהוסכם עליו או שייפסק, ובלבד שהסכום לא יעלה על עשרה אחוזים מהסכום המקסימלי.

הפחתת סכום הפיצויים

3. אירעה התאונה למי שמלאו לו ביום התאונה שלושים שנה, יוקטן סכום הפיצויים לפי תקנה 2(א)(2) באחוז אחד לכל שנה שמלאה לו מעל לשלושים שנה.

הפיצויים במות הניזוק

4. נגרם מותו של הניזוק כתוצאה מן התאונה, יהיה סכום הפיצויים לעזבונו עשרים וחמישה אחוזים מן הסכום המקסימלי.

תחילה

5. תחילתן של תקנות אלה ביום א' בתשרי התשל"ו (25 בספטמבר 1976).

השם

6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו-1976".

י"ז באלול התשל"ו (12 בספטמבר 1976)

חיים י' צדוק

שר המשפטים

¹ ק"ת 3590, התשל"ו (17.9.1976), עמ' 2706.